



Vyvěšeno dne: 22. 1. 2021

Svěšeno dne: 5. 2. 2021

Jaroslava Riedelová

ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **CZECH POINT 101 s.r.o.**, se sídlem Jeneweinova 189/63, Brno, zast. JUDr. Radimem Charvátém, Ph.D, LL.M., advokátem se sídlem Koliště 1965/13, Brno, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 27. 5. 2013, čj. O-436239/D79787/2012/ÚPV, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, zast. JUDr. Miroslavem Bartoněm, advokátem se sídlem Záhřebská 577/33, Praha 2, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 A 118/2013-188,

**t a k t o :**

- I. Kasační stížnosti **se zamítají**.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobkyni náklady řízení o kasační stížnosti ve výši **4 114 Kč** k rukám advokáta JUDr. Radima Charvátá, Ph.D, LL.M., **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **je povinna** nahradit žalobkyni náklady řízení o kasační stížnosti ve výši **4 114 Kč** k rukám advokáta JUDr. Radima Charvátá, Ph.D, LL.M., **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci

[1] Osoba zúčastněná na řízení podala u žalovaného dne 14. 3. 2012 návrh na prohlášení neplatnosti slovní ochranné známky č. 289394 ve znění „CZECH POINT“, jejímž vlastníkem je žalobkyně. Tato ochranná známka byla do rejstříku ochranných známek zapsána dne 16. 4. 2007 s právem přednosti ode dne 5. 4. 2006.

[2] Rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 11. 2012 byla podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. m) a podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, s účinkem *ex tunc* tato ochranná známka prohlášena za neplatnou.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně rozklad, který předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 27. 5. 2013 zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný uvedl,

že žalobkyně musela vědět, že se na celostátní úrovni uvažuje o projektu elektronizace státní správy (projekty „eStat“ či „eGovernment“), v jehož rámci budou vznikat kontaktní místa nazývaná „CZECHPOINT“, která se měla zabývat obdobnou činností, jakou má žalobkyně uvedenou v obchodním rejstříku. Žalovaný dále uvedl, že si žalobkyně nechala zapsat ochrannou známku ve znění „CZECH POINT“, jež mělo být užíváno pro kontaktní místa veřejné správy, a nikoli ve znění své obchodní firmy. O zápis nadto žalobkyně nepožádala po svém vzniku v roce 2005, ale až rok poté, kdy již naplno probíhala informační kampaň v souvislosti s projektem elektronizace státní správy. Uvedené svědčí o tom, že podání přihlášky napadené ochranné známky bylo motivováno úmyslem pozdější známkové transakce. Přihláška ochranné známky proto nemohla být podána v dobré víře. Pochybnosti o údajné nevědomosti žalobkyně nadto vyvrací její dopis ze dne 17. 4. 2008, který adresovala osobě zúčastněné na řízení. Z dopisu je zřejmé, že žalobkyni muselo být známo, s čím je označení „CZECHPOINT“ spojováno. Žalovaný uzavřel, že napadenou ochrannou známku zamýšlela žalobkyně celou dobu jako známku spekulativní, která neměla sloužit k vlastnímu užívání, ale jako předmět známkové transakce.

[4] Proti rozhodnutí předsedy žalovaného podala žalobkyně žalobu u městského soudu, který o ní rozhodl v záhlaví označeným rozsudkem poté, co byl jeho dřívější rozsudek ze dne 23. 6. 2016 ke kasační stížnosti žalovaného zrušen rozsudkem NSS ze dne 14. 12. 2017, čj. 5 As 189/2016-33, pro nepřekoumatelnost, tak, že rozhodnutí předsedy žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Městský soud uvedl, že rozhodnutí předsedy žalovaného je nepřekoumatelné, neboť většina jeho závěrů jsou pouhé spekulace. Podle městského soudu je nesporné, že přihláška ochranné známky ve znění „CZECH POINT“ byla podána dne 5. 4. 2006. Pro závěr, že přihláška nebyla podána v dobré víře, je nutné prokázat, že před tímto datem bylo shodné označení užíváno obecně způsobem, který byl přístupný široké veřejnosti. To v projednávané věci nebylo prokázáno. Provedeným dokazováním bylo pouze prokázáno, že označení „CZECHPOINT“ v době přihlášení napadené ochranné známky existovalo. Toto označení však bylo používáno pouze v rámci projektu „eStat“. Nelze proto vycházet z toho, že by v této době bylo označení „CZECHPOINT“ užíváno veřejně jako plánovaný a avizovaný projekt státní správy a byl spojován s kontaktními místy nazývanými „CZECHPOINTy“. Projekt „eStat“ vstoupil v život až po volbách v červnu 2006. Podle názoru městského soudu proto nebyl shromážděn dostatek důkazů, které by prokázaly, že projekt „eStat“ byl oficiálním projektem státu a byl takto publikován.

[6] Městský soud v této souvislosti zejména zdůraznil, že svědci (bývalí zaměstnanci Ministerstva informatiky) uvedli, že před parlamentními volbami v červnu 2006 se na Ministerstvu informatiky (jeho působnost následně přešla na osobu zúčastněnou na řízení) používalo pro projekt elektronizace veřejné správy *označení „ověřené výstupy z informačních systémů veřejné správy“*. S označením „CZECHPOINT“ v té době dané ministerstvo vůbec nepracovalo. Současně uvedli, že před parlamentními volbami v roce 2006 existovaly nestátní subjekty (think-tanky), které se rovněž zabývaly elektronizací státní správy. Jeden ze subjektů („eStat“) byl navázán na ODS. Oba svědci nevyloučili, že se s označením „CZECHPOINT“ dříve setkali, v žádném případě to ovšem nebylo označení, které by bylo spojováno s tehdejším ministerstvem. Podle jejich názorů je ovšem těžké říci, zda označení „CZECHPOINT“ bylo „eStatem“ masivně prezentováno. Svědci shodně uvedli, že na konferenci internetové státní správy, která se konala v Hradci Králové ve dnech 3. - 4. 4. 2006, mohlo zaznít označení „CZECHPOINT“.

[7] Svědci tak podle městského soudu zpochybnili jednu ze stěžejních skutečností, na níž byl vystaven závěr o neexistenci dobré víry žalobkyně v době podání přihlášky ochranné známky.

pokračování

Touto skutečností bylo právě to, že veřejnosti bylo široce známo označení „CZECHPOINT“, které bylo spojováno s kontaktními místy státní správy, resp. se státem. Vyjádření svědků, že se jen možná setkali s označením „CZECHPOINT“ již před červnem 2006 a že neví, zda „eStat“ prováděl masivní kampaň, to zpochybnilo.

[8] Městský soud dále zpochybnil též jednotlivé skutečnosti, na základě kterých v kombinaci s dalšími žalovaný dospěl k závěru o neexistenci dobré víry žalobkyně při podání přihlášky ochranné známky. Městský soud označil za spekulaci např. závěr žalovaného, že žalobkyně si nepřihlásila ochrannou známku v podobě celé své obchodní firmy a z názvu vypustila označení „101“. Je zcela běžné, že obchodní společnosti si jako ochrannou známku registrují pouze část své obchodní firmy. Tento přístup nemůže být důvodem pro úsudek, že ochranná známka nebyla podána v dobré víře.

[9] Za nepřezkoumatelný závěr žalovaného označil městský soud rovněž to, že žalovaný prohlásil ochrannou známku žalobkyně za neplatnou *ex tunc* pro všechny výrobky a služby, aniž svůj závěr jakkoli odůvodnil.

## II. Kasační stížnost žalovaného

[10] Žalovaný [dále jen „stěžovatel a)“] napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Stěžovatel a) uvedl, že rozhodnutí ze dne 27. 5. 2013 je přezkoumatelné. Závěry, které jsou v něm uvedeny, jsou logické a řádně zdůvodněné. Předseda stěžovatele a) popsal, z jakých důkazů vycházel, hodnotil je nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech, a dospěl k závěru, že sled událostí nasvědčuje tomu, že žalobkyně nemohla být v dobré víře při registraci ochranné známky „CZECH POINT“. Označení „CZECHPOINT“ bylo v rámci projektu „eStat“ široce mediálně prezentováno již v době před podáním přihlášky napadené ochranné známky. Podle stěžovatele a) musela žalobkyně o této skutečnosti s ohledem na své obchodní zaměření vědět. O nedobré víře žalobkyně svědčí také to, že si zaregistrovala ochrannou známku ve znění „CZECH POINT“, ačkoli její obchodní firma zní CZECHPOINT 101 s.r.o. Vypuštění označení „101“ nemělo logický důvod. Rok poté, co byla ochranná známka „CZECH POINT“ zaregistrována (2007), byl spuštěn ostrý provoz kontaktních míst veřejné správy tzv. „CzechPointů“. Žalobkyně ovšem kontaktovala osobu zúčastněnou na řízení až ve chvíli, kdy provoz kontaktních míst fungoval a všichni si jej spojovali s označením „CzechPoint“, a požadovala, aby se stát zdržel užívání tohoto označení a aby se s ní finančně vyrovnal. Uvedené nasvědčuje tomu, že žalobkyně vyčkávala na spuštění ostrého provozu kontaktních míst („CzechPointů“), kdy by již byla změna jejich označení složitá nebo nemožná, aby následně benefitovala z případné známkové transakce. Ochranná známka žalobkyně byla proto pouze spekulativní.

[11] Stěžovatel a) namítl, že na dobrou víru žalobkyně nelze dovozovat ze skutečnosti, že její ochranná známka byla zapsána dříve než ochranná známka osoby zúčastněné na řízení. Podstatné je pouze to, že jednáním žalobkyně bylo zasaženo do práv osoby zúčastněné na řízení. Zákon nepožaduje, aby bylo zasaženo do ochranné známky jiné osoby.

[12] Stěžovatel a) dále nesouhlasí se závěrem městského soudu, že prohlásil ochrannou známku žalobkyně za neplatnou pro všechny výrobky a služby, aniž tento závěr odůvodnil. Zákon nevyžaduje rozlišování existence či neexistence nedobré víry pro každý jednotlivý zapsaný výrobek či službu. Nadto by zneplatnění napadené ochranné známky v celém rozsahu bylo opodstatněno tím, že se osoba zúčastněná na řízení ve vztahu ke kontaktním místům veřejné správy a žalobkyně fakticky zabývají shodnou činností.

[13] Stěžovatel a) zdůraznil, že označení „CZECHPOINT“ bylo v médiích uváděno vždy ve vztahu ke státní správě jako celku, a nikoli k soukromému subjektu „eStat“. To, že se jednalo o projekt určený pro veřejnou správu, vyplývá i ze samostatného účelu a předmětu projektu. Byť tento projekt vznikl pod záštitou občanského sdružení, byl připravován a mediálně prezentován jako projekt, na jehož základě budoucí vláda vytvoří systém kontaktních míst veřejné správy. Podle stěžovatele a) je proto nesprávný závěr městského soudu, že se stěžovateli a) nepodařilo prokázat, že žalobkyně věděla o záměru osoby zúčastněné na řízení ohledně využití označení „CZECHPOINT“.

[14] Stěžovatel a) uvedl, že městský soud posuzoval jako významnou skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení neuplatnila námitky vůči napadené ochranné známce a návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky podala až dne 14. 3. 2012. Stěžovatel a) se domnívá, že tyto závěry městského soudu nejsou relevantní. Překážky pro zápis ochranné známky mohou vyjít najevo až později, kdy již nelze podat námitky. Podle stěžovatele a) rovněž okolnosti, které se vyjeví až po zápisu ochranné známky, mohou svědčit o nedobré víře osoby, která podala návrh na zápis ochranné známky.

[15] Stěžovatel a) se domnívá, že městský soud hodnotil výsledky svědků odděleně od ostatních podkladů. Výsledkům svědků městský soud přiznal vyšší vypovídací hodnotu než jiným důkazům. Městský soud navíc ignoroval skutečnost, že svědci nemají kladný vztah k osobě zúčastněné na řízení. Výsledky svědků rovněž nebyly provedeny před stěžovatelem a). Městský soud nadto provedl výslech svědků, aniž o tom dopředu stěžovatele a) informoval.

[16] Skutečnost, že přihláška napadené ochranné známky byla podána den po konání konference týkající se internetové státní správy, vyplynula až z výslechu svědků při jednání před soudem. Stěžovatel a) se proto touto skutečností ve svém rozhodnutí nezabýval.

[17] Stěžovatel a) rovněž nesouhlasí se závěrem, že správní spis neobsahuje dostatečné podklady, že v roce 2005 byl termín „CZECHPOINT“ znám široké veřejnosti. Stěžovatel ze všech relevantních okolností logicky dovodil, že žalobkyně nemohla být při podání přihlášky ochranné známky v dobré víře. Stěžovatel popsal, z jakých okolností vycházel. Nedobrá víra žalobkyně byla ve výsledku také potvrzena jejím následným jednáním po zápisu ochranné známky, kdy kontaktovala osobu zúčastněnou na řízení a žádala ji, aby se zdržela užívání označení „CZECHPOINT“.

[18] To, zda žalobkyně patřila do skupiny odborné veřejnosti, není pro danou věc podstatné [viz § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách]. Takové podmínky ze zákona nevyplývají. Stěžovatel a) dále popsal, proč žalobkyni muselo být již dříve známo označení „CZECHPOINT“. Žalobkyně podniká v oboru, při kterém jí musela být iniciativa týkající se elektronizace veřejné správy známa. Stěžovatel a) v této souvislosti také podotkl, že nepopírá, že projekt „CZECHPOINT“ vznikl na základě nezávislé iniciativy odborníků a politiků. Tato skutečnost však na závěru o nedostatku dobré víry žalobkyně nemůže nic změnit.

[19] Napadený rozsudek neobsahuje podle stěžovatele a) ucelený argumentační systém, městský soud neposoudil všechny okolnosti ve věcných, časových a logických souvislostech. Jeho závěry jsou proto nedostatečně odůvodněny.

[20] Stěžovatel a) navrhl, aby NSS napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

pokračování

### III. Kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení

[21] Osoba zúčastněná na řízení [dále jen „stěžovatelka b)“] rovněž podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost.

[22] Stěžovatelka b) se ztotožnila se závěry uvedenými v rozhodnutí stěžovatele a) a plně na ně odkázala. Rozhodnutí stěžovatele a) je podle jejího názoru dostatečně odůvodněno s ohledem na všechny relevantní okolnosti. Naproti tomu závěry městského soudu nejsou řádně zdůvodněny.

[23] Označení „CZECHPOINT“ bylo prezentováno po celý rok 2005 jako označení komplexního systému komunikace občanů s orgány státní správy. Sama žalobkyně označila tuto kampaň za masivní, a proto o označení „CZECHPOINT“ jako označení informačního systému určeného pro komunikaci občanů se státem musela vědět. Rovněž svědci uvedli, že již v roce 2005 existovalo povědomí o projektu, který používal označení „CZECHPOINT“.

[24] Stěžovatelka b) uvedla, že v projednávané věci se nejedná o problematiku tzv. nevěrného agenta. Z napadeného rozsudku není zřejmé, proč se městský soud touto problematikou zabýval. Jeho úvahy nejsou dostatečně odůvodněny.

[25] Žalobkyně registrovala pouze označení „CZECH POINT“. Pro tento přístup nebyl dán žádný rozumný důvod, což svědčí o nedostatku její dobré víry. Městský soud k tomu ve svém rozsudku pouze popsal běžnou praxi při přihlašování ochranných známek, aniž svůj závěr jakkoli aplikoval na projednávanou věc.

[26] Stěžovatelka b) se domnívá, že městský soud hodnotil jednotlivá tvrzení a důkazy izolovaně, aniž přihlédl k jednotlivým okolnostem a sledu událostí. Tyto skutečnosti stěžovatelka b) podrobněji rozvedla a zdůraznila, že městský soud přikládal větší váhu výpovědím svědků a vůbec nebral v úvahu skutečnosti zjištěné stěžovatelem a). Městský soud se také nevypořádal s rozpory ve výpovědích svědků.

[27] Stěžovatelka b) považuje za nesprávný názor městského soudu o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatele a), což dovozuje z toho, že odůvodnění napadeného rozsudku je podle jejího názoru polemikou se závěry stěžovatele a). Spíše než o nepřezkoumatelnost se tedy jedná o jiné hodnocení důkazů a právní posouzení. Rozhodnutí stěžovatele a) vyhovuje požadavkům na přezkoumatelnost rozhodnutí podle požadavků judikatury NSS. Stěžovatelka a) dále uvedla, že dobrá víra je vnitřní přesvědčení daného subjektu, které samo o sobě nemůže být předmětem dokazování. Při zjišťování existence dobré víry se bude vždy jednat pouze o rozumovou úvahu vycházející z vnějších faktů (o spekulaci). Pokud se tedy městský soud domnívá, že rozhodnutí stěžovatele a) je nepřezkoumatelné, neboť jeho závěry jsou pouhé spekulace, jeho závěr je s ohledem na uvedené nesprávný.

[28] Stěžovatelka b) navrhla, aby NSS rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

### IV. Vyjádření žalobkyně ke kasačním stížnostem

[29] Žalobkyně uvedla, že po zápisu ochranné známky je nutné vycházet z presumpce dobré víry na straně přihlašovatele. Opačný přístup by byl v rozporu s principem právní jistoty. V posuzovaném případě známka žalobkyně není spekulativní nebo pirátská (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2008, čj. 5 As 69/2006-92). Práva k ochranné známce žalobkyni vznikla

již dne 7. 1. 2005, tj. před údajnou medializací projektu „eStat“. Tato práva získala na základě smlouvy s Davidem Showalterem, který pod označením „Czechpoint101“ podnikal a publikoval již před rokem 2005. Žalobkyně také prokázala, že společnost Google odmítala odstranit inzerát pana Showaltera, ve kterém používal označení „CZECH POINT 101“, neboť toto označení nebylo registrováno jako ochranná známka. Stěžovatel a) tyto skutečnosti náležitě neposoudil, přestože jeho povinností bylo zkoumat rovněž důvody, které by jednání přihlašovatele ospravedlnily. Stěžovatel a) interpretoval všechny okolnosti v neprospěch žalobkyně.

[30] Pokud by veřejnosti v době podání přihlášky napadené ochranné známky bylo známo označení „CZECHPOINT“, stěžovatel by jistě aplikoval absolutní důvod pro neexistenci dobré víry podle § 4 písm. m) zákona o ochranných známkách. To neučinil, neboť žádný záměr o používání daného označení nebyl znám až do června 2006. Uvedené potvrdili vyslechnutí svědci.

[31] Dobrá víra žalobkyně nemůže být zpochybněna tím, že žalobkyně v přihlašované známce nepoužila označení „101“. Připsání číslovky k ochranné známce by nemělo vliv na existenci pravděpodobnosti záměny s pozdější ochrannou známkou stěžovatelky b). Závěry městského soudu jsou v tomto ohledu správné a logické.

[32] Nedobrou víru žalobkyně nelze dovozovat ani z toho, že uplatnila vůči stěžovateli b) svá práva z ochranné známky. Je logické, že se vlastník ochranné známky brání proti jejímu porušování. SDEU v tomto ohledu judikoval, že uplatnění práv z ochranné známky nemůže indikovat nedobrou víru přihlašovatele ochranné známky. O nedobré víře nemohou svědčit ani okolnosti, které nastaly po zápisu ochranné známky.

[33] O projektu eStat nemohla žalobkyně vědět, neboť se jednalo o iniciativu soukromých osob, o které žalobkyně stěžovateli b) mohla mít povědomí. Tuto podstatnou skutečnost stěžovatel a) přehlédl.

[34] Městský soud hodnotil svědecké výpovědi v souladu s principem volného hodnocení důkazů a vyvodil z nich pro věc příslušné skutkové závěry. Skutečnost, že svědci pro stěžovatelku b) již nepracují, nesnižuje jejich věrohodnost.

[35] Žalobkyně se ztotožnila se závěrem městského soudu, že rozhodnutí stěžovatele a) je nepřezkoumatelné také v tom ohledu, že ochrannou známkou prohlásilo za neplatnou *ex tunc* pro všechny zapsané výrobky a služby, aniž tento závěr jakkoli zdůvodnilo. Podle žalobkyně by konkrétně měly být vymezeny výrobky a služby, na které se neplatnost ochranné známky vztahuje. V opačném případě by to znamenalo, že při posuzování nedobré víry není třeba rozlišování výrobků a služeb.

[36] Žalobkyně se domnívá, že městský soud respektoval závazný názor zrušujícího rozsudku NSS. Kasační stížnosti směřují pouze proti odůvodnění rozsudku městského soudu. Z tohoto důvodu se žalobkyně domnívá, že kasační stížnosti jsou nepřijatelné.

[37] Žalobkyně navrhl, aby NSS kasační stížnosti zamítl.

## V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[38] NSS nejprve zvážil přípustnost opakované kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je opakovaná kasační stížnost přípustná jen tehdy, je-li jako její důvod namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem vysloveným v předchozím zrušujícím rozsudku.

pokračování

Jak však již NSS opakovaně vysvětlil (např. rozsudek ze dne 10. 6. 2008, čj. 2 Afs 26/2008-119), citovaná norma zajišťuje, aby se NSS nemusel znovu zabývat věcí, u které již jedenkrát vyslovil právní názor závazný pro nižší soud, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil. Vztáhnout citované ustanovení též na případy, kdy NSS zrušil rozsudek pro nepřezkoumatelnost, aniž hodnotil opodstatněnost žaloby, však není možné. Takový názor by totiž vedl k odepření spravedlnosti. Kasační stížnost je proto přípustná.

[39] Kasační stížnosti nejsou důvodné.

[40] Přihlášku slovní ochranné známky ve znění „CZECH POINT“ žalobkyně podala dne 5. 4. 2006 a ochranná známka byla zapsána dne 16. 4. 2007 pro následující služby zařazené podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:

35 účetnictví, obchodní nebo podnikatelské poradenství, průzkum trhu;

36 realitní kanceláře, investování kapitálu, pronájem nemovitostí;

42 právnické (komerční) služby.

[41] Podle rozsudku NSS ze dne 23. 4. 2010, čj. 5 As 17/2009-152, či ze dne 22. 5. 2014, čj. 7 As 151/2012-64, z dikce § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách vyplývá, že případnou zlou víru přihlašovatele je třeba posuzovat vždy k okamžiku podání přihlášky ochranné známky. Případné další okolnosti, které nastaly po podání této přihlášky, nemohou mít na závěr o dobré či zlé víře přihlašovatele vliv.

[42] Po zápisu ochranné známky je dále nutno vycházet z presumpce dobré víry na straně přihlašovatele, neboť opačný přístup by byl v rozporu s principem právní jistoty. Pokud tedy jiná osoba (namítatel) vyvolá řízení o neplatnosti ochranné známky podle § 32 cit. zákona pro nedostatek dobré víry přihlašovatele [§ 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách], musí, chce-li být úspěšná, nedostatek dobré víry přihlašovatele prokázat, čemuž svědčí i znění § 34 odst. 1 cit. zákona.

[43] Při zjišťování, zda byla naplněna hypotéza § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách, a zda tedy je dán důvod pro prohlášení příslušné ochranné známky za neplatnou, je nutné posoudit několik podmínek: (1) zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky (práva k označení) namítatele, (2) zda přihlášením ochranné známky poškodil přihlašovatel namítatele a (3) zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil.

[44] V souladu s presumpcí dobré víry na straně přihlašovatele (v projednávané věci žalobkyně) a s § 34 odst. 1 cit. zákona leží důkazní břemeno ohledně prvních dvou skutečností na namítateli [v projednávané věci na stěžovatelce b)]; doloží-li však namítatel [stěžovatelka b)] skutečnosti prokazující nedobrou víru přihlašovatele (žalobkyně), musí případné důkazy prokazující naopak dobrou víru přihlašovatele předložit právě přihlašovatel. V neposlední řadě platí, že správní orgán musí vždy přihlédnout i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly nedobrou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit.

[45] NSS ovšem také zdůrazňuje, že dobrou víru (resp. její nedostatek) není zpravidla možné prokázat přímo, ale správní orgány musí zjistit jednotlivé skutečnosti, které samy o sobě sice nemohou svědčit o (ne)dobré víře, ale ve svém souhrnu dávají řetězec indicií, jež ve svém souhrnu poskytnou obraz o existenci či neexistenci dobré víry přihlašovatele (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2010, čj. 5 As 17/2009-152).

[46] NSS konstatuje, že napadená správní rozhodnutí jsou sice na první pohled po slohové stránce na poměrně vysoké úrovni a subjektivně působí i přesvědčivě, ale při bližším zkoumání objektivně nemohou obstát.

[47] Závěry stěžovatele a) by bylo možné obecně shrnout takto: zjištěné skutečnosti v kombinaci s tím, že v rozhodné době byl veřejnosti znám projekt elektronizace státní správy, který byl spojován s kontaktními místy nazývanými CZECHPOINTy, svědčí o tom, že žalobkyně nemohla být při podání přihlášky ochranné známky v dobré víře. Tento závěr městský soud také na základě provedených výslechů svědků zpochybil. NSS přisvědčuje městskému soudu. Svědci zpochybili jednu ze stěžejních skutečností, na níž byl vystaven závěr o neexistenci dobré víry žalobkyně v době podání přihlášky ochranné známky. Touto skutečností bylo právě to, že veřejnosti bylo široce známo označení CZECHPOINT, které bylo spojováno s kontaktními místy státní správy, resp. se státem. Vyjádření svědků, že se pravděpodobně setkali s označením CZECHPOINT již před červnem 2006 a že neví, zda „eStat“ prováděl masivní kampaň, to zpochybilo. Městský soud tedy zpochybil zjištěný skutkový stav, a proto spíše než o nepřezkoumatelnost rozhodnutí stěžovatele a) se jedná o nedostatečně zjištěný skutkový stav správními orgány. Je nutné ovšem podotknout, že nedostatečně zjištěný skutkový stav v mnoha případech vede ve svém důsledku také k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

[48] K námitkám, které se týkají výslechů svědků před městským soudem, NSS odkazuje zejména na bod 30 napadeného rozsudku, v němž městský soud většinu těchto námitek vypořádal ve shodě s předchozím zrušujícím rozsudkem NSS čj. 5 As 189/2016, jehož závěry nepovažuje NSS za nezbytné opakovat.

[49] Stěžovatelka b) v této souvislosti spatřuje rozpory ve výpovědích svědků před městským soudem v tom, že si svědci údajně odporovali, pokud na jedné straně tvrdili, že označení „CZECHPOINT“ nebylo před změnou vlády v roce 2006 známo, a na druhé straně uváděli, že toto označení bylo prezentováno již před rokem 2006. NSS k tomu konstatuje, že z výpovědí svědků je zřejmé, že po dlouhém časovém odstupu od daných událostí si již přesně nepamatují všechny podrobnosti. Svědci se domnívají, že se s označením „CZECHPOINT“ pravděpodobně setkali již před změnou vlády v roce 2006, nebyli si ovšem jisti, zda toto označení bylo známo široké veřejnosti. Oni ale ve vztahu k projektu elektronizace státní správy na Ministerstvu informatiky pracovali s jiným označením.

[50] Kasační námitku, že svědci údajně nemají kladný vztah k stěžovateli b), neshledal NSS z hlediska posouzení jejich věrohodnosti důvodnou. Svědci vypovídali po řádném poučení zcela věcně a jejich výpovědi jsou v souladu s ostatními důkazy. Městský soud výpovědím svědků ani nepřiznal vyšší vypovídací hodnotu, jak je rovněž namítáno. Na základě těchto výpovědí (ale nejen jich, jak dále rozvedeno) byla pouze zpochybněna zásadní skutková zjištění nezbytná pro rozhodnutí této věci. Městský soud stěžovatele a) ani nezavázal k tomu, aby v dalším řízení vycházel pouze z výpovědí svědků.

[51] NSS s odkazem na již uvedené a vzhledem k tomu, co vyplynulo ze správního spisu, dále konstatuje, že skutkový stav zjištěný stěžovatelem a) je v rozporu s obsahem spisu a provedenými důkazy. Hodnocení skutkového stavu a závěry z něj vycházející jsou také přes zdánlivou přesvědčivost obou správních rozhodnutí do značné míry jednostranné. Stěžovatel a) totiž porušil zejména zásadu rovnosti stran a nestrannosti, jakož i zásadu volného hodnocení důkazů. Skutková zjištění, která stěžovatel a) učinil z provedených důkazů, jsou buď „překroucená“, anebo v nich dokonce nemají žádnou oporu a následné skutkové závěry jsou tak



pokračování

pouhými nepodloženými spekulacemi, přičemž stěžovatel a) nevzal v potaz další rozhodné skutečnosti.

[52] NSS přitom nezpochybňuje, že hodnocení důkazů je složitý a komplexní proces, v němž správní orgány hodnotí každý důkaz samostatně a poté všechny ve vzájemných souvislostech; důkazem může být vše, co bylo získáno zákonným způsobem a co může vést k objasnění věci. Hodnocení důkazů však nemůže probíhat jednostranně tak, že některé důkazy, a to ty, které jsou ve prospěch jen některého z účastníků správního řízení, správní orgán pomine či upozadí, a vyzdvihne ty, které mu jsou k tíži (srov. obdobně např. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2018, čj. 5 Afs 60/2017-60). NSS považuje za vhodné také obecně zdůraznit, že pokud správní orgány při hodnocení důkazů vyvozují závěr o skutkové okolnosti mezi stranami sporné, měly by zvláště dbát na to, aby jejich závěry byly pečlivě a logicky odůvodněné a aby z nich jasně vyplývalo, proč opačná skutková tvrzení neobstojí. Správní orgány rovněž nemohou ignorovat tvrzení a důkazy směřující k opačnému závěru. V projednávané věci zároveň nelze pominout, že důkazní břemeno leželo v první řadě na stěžovateli b), která byla povinna prokázat nedostatek dobré víry žalobkyně při podání přihlášky.

[53] Stěžovatel a) však v projednávané věci převážně přihlížel pouze k tomu, co svědčilo ve prospěch stěžovatelky b), případně jednotlivé provedené důkazy vykládal v její prospěch a vyvozoval z nich skutečnosti, které z nich nevyplývaly. Naopak řádně nevzal v úvahu skutečnosti svědčící ve prospěch žalobkyně. Stěžovatel a) bez dalšího dával do souvislosti projekty „eStat“, „eGovernment“ či „Efektivní“ stát s označením „CZECHPOINT“, aniž vysvětlil jejich návaznost na stěžovatelku b) a jí připravovaný projekt. Tyto závěry NSS níže rozvede.

[54] Stěžovatelka b) sice ke svému návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou předložila více podkladů, z nichž však jen některé jsou datovány přede dnem podání přihlášky, tj. přede dnem 5. 4. 2006 (výpis z údajů z registru českého registrátora doménových jmen CZ.NIC o doménovém jménu „czechpoint.cz“ a monitoring tisku z období od 29. 3. 2005 do 12. 12. 2005 nazvaný „eStat v médiích 2005“).

[55] NSS musí, i kdyby nebylo výpovědí svědků před městským soudem, za zavádějící označit zejména následující pro věc zcela zásadní závěry stěžovatele a), který až nekriticky převzal argumentaci stěžovatelky b) a dovodil: „Z relevantních dokladů (1 až 16, 18 až 23) je patrné, že o označení „CZECH POINT“ v rámci projektu eStat (eGovernment) pojednávají v souvislosti s veřejnou správou, potažmo s navrhovatelem, články z roku 2005, zveřejněné v různých tiskovinách a informace o něm byly rovněž předmětem pořadu v celoplošné televizi (doklad 4). Je jimi avizováno zřízení tzv. „Czech POINTů“ jako budoucích kontaktních míst, v nichž bude soustředěna a poskytována služba veřejnosti v souvislosti s připravovaným projektem eStat (eGovernment) v České republice, tj. elektronizací veřejné správy, tedy přechodu z papírové formy komunikace mezi státními institucemi a soukromými subjekty na formu elektronickou. Odvolací orgán nesdílí názor vlastníka, že se jednalo jen o okrajová média a považuje prezentaci projektu pod označením „CZECH POINT“ za adekvátní tehdejšímu stadiu připravenosti a potřebě zasáhnout co nejširší okruh společnosti na všech jejích úrovních a strukturách. Jak je to patrné, právě v roce 2005 se realizoval jeden z podstatných kroků projektu, v němž začala být veřejnost plošně seznamována se stadiem jeho vývoje a s praktickou stránkou jeho uskutečnění. Z veřejně dostupných zdrojů ([www.estat.cz/zpravny/novinky/soutez-na-logo-projektu-czechpoint](http://www.estat.cz/zpravny/novinky/soutez-na-logo-projektu-czechpoint); [www.estat.cz/zpravny/novinky/vyhodnoceni](http://www.estat.cz/zpravny/novinky/vyhodnoceni) [www.designportal.cz/loga-corporate](http://www.designportal.cz/loga-corporate) design/czech point-nove-logo) odvolací orgán ověřil, že v srpnu 2005 byla vyhlášena veřejná soutěž na logo projektu „CZECHPOINT“, jak to zmíňoval navrhovatel. [...] Veřejnost byla s projektem eStat, v jehož rámci byl užíván i termín „Czech POINT“ pro kontaktní místa, masivně seznamována od roku 2005, přičemž celý projekt byl připravován již před rokem 2005. V roce 2006 byl např. simulován provoz „Czech POINTu“ v Kladně, jak je o tom zmínka v Kladenském deníku (doklad 4).

*Je proto téměř vyloučeno, aby se vlastník o projektu eStat a o uvažovaném názvu budoucích kontaktních míst dozvěděl až v roce 2007. Byl totiž právníkem osobou s činností z velké části se překrývající se službami poskytovanými kontaktními místy [...] Je dále třeba upozornit na vlastníkovu vyjádření k návrhu na neplatnost ze dne 16. 4. 2012 (doručené dne 18. 4. 2012), v němž uvedl, že svou činnost, především investiční a podnikatelské poradenství, vykonával prostřednictvím najatého advokáta (bod III písm. d). Lze proto oprávněně očekávat, že ten byl v době před i při podání přihlášky napadené ochranné známky obeznámen s projektem Ministerstva vnitra (který měl mít zásadní vliv na právní rámec ale i praktické záležitosti v oboru totožném s oborem činnosti vlastníka) v souvislosti s nímž se již více než rok ve vztahu k veřejnosti prokazatelně užívalo označení „Czech POINT.“*

[56] Tato argumentace stěžovatele a) přehlíží obsah jmenované dokumentace a jeho závěry nemají oporu v obsahu spisu, neboť např. článek ze dne 29. 3. 2005 (zdroj ČTK) hovoří pouze o projektu „Efektivní stát“, který má vytvořit koncept, na jehož základě by „budoucí vláda v čele s ODS mohla racionalizovat veřejnou správu“. Pojem „CZECHPOINT“ se v tomto článku nevyskytuje, z článku ani nevyplývá, že by se jednalo o projekt jakékoli státní instituce [natož stěžovatelky b)]. Projekt „Efektivní stát“ podle článku zaštitovalo občanské sdružení Becario a autoři projektu měli spolupracovat například s Hospodářskou komorou, partnery projektu pak měly být některé počítačové firmy, poradenská společnost Deloitte & Touche nebo ČSOB (tedy nestátní subjekty).

[57] Pouze o projektu „eStat.cz“ (nikoli o označení „CZECHPOINT“) hovoří také článek iHNed.cz ze dne 9. 6. 2005, z něhož opět plyne, že záštitu nad tímto projektem má občanské sdružení Becario a vedoucím projektu je Edvard Kožušník, který pracoval pro politiky ODS.

[58] Další zpráva ihned.cz ze dne 16. 9. 2005 zmiňuje rovněž pouze projekt „eStat.cz – Efektivní stát“.

[59] Pojem „CZECHPOINT“ se nevyskytuje ani ve zprávě ČTK ze dne 18. 9. 2005 (opět je zmiňován jen projekt „eStat – Efektivní stát“, který zaštituje občanské sdružení Becario).

[60] O systému „Czechpointů“ pak hovoří až článek Kladenského deníku ze dne 24. 5. 2005, z něhož je ale opět zjevné, že se jedná o projekt „eStat – Efektivní stát“, který zastřešuje občanské sdružení Becario. NSS v této souvislosti rovněž poznamenává, aniž by chtěl jakkoli snižovat význam města Kladna a jeho deníku, že lze úspěšně pochybovat o tom, že by informace zveřejněné v Kladenském deníku jako lokálních novinách mohly mít reálně dopad na širší veřejnost.

[61] Následně nejen o projektu eStat, ale také o „Czechpointech“ referuje článek Hospodářských novin ze dne 23. 6. 2005 v rámci představy vize ODS o ulehčení jednání s úřady. Zmiňuje se rovněž předcházející neúspěšný projekt Ministerstva vnitra EVA z roku 2002.

[62] Podle zprávy televize Prima ze dne 2. 11. 2005 pak Senát hostil konferenci nazvanou Efektivní stát, přičemž jedním z návrhů bylo zřízení „Czechpointů“.

[63] O této konferenci referoval také článek „Národní konference v Senátu „Efektivní stát – partner samosprávy“ č. 12/05, zdroj: Parlament, vláda, samospráva. Podle tohoto článku za touto iniciativou stál think-tank „eStat“ a projekt „CZECHPOINT“ zaštitil místopředseda Poslanecké sněmovny Ivan Langer.

[64] O projektu „Czech Point“ se pak dále hovoří v článku Ivana Langera „Česká korupční demokracie“ ze dne 12. 12. 2005 v CEVROREVUE 11/2005.

pokračování

[65] Stěžovatel a) sice tvrdí, že tyto dokumenty mají souvislost se stěžovatelkou b), ale tento závěr, který je jinak v rozporu s obsahem těchto dokumentů, blíže nerozvádí. Tyto dokumenty přitom nasvědčují tomu, že v dané době se ani nejednalo o iniciativu stěžovatelky b), resp. jakéhokoli státního orgánu, ale o iniciativu think-tanku, resp. občanského sdružení Becario, resp. ODS a osob s ní spojených. Závěry stěžovatele a) tedy nemají oporu v obsahu spisu, jeho rozhodnutí je v tomto směru zmatečné, neboť není zjevné, na základě čeho dovedl, že ke dni podání přihlášky muselo být žalobkyni známo, že se jedná o projekt stěžovatelky b). Není tak ani zřejmé, jak by k tomuto dni mohla být stěžovatelka b) poškozena v důsledku podání přihlášky (viz druhé hledisko posouzení dobré víry dle rozsudku ze dne 30. 4. 2008, čj. 1 As 3/2008-195). Z uvedených dokumentů nevyplývá ani to, že v dané době bylo veřejnosti široce známo označení „CZECHPOINT“. Totéž obdobně platí o dalších zdrojích, na něž stěžovatel a) odkazuje.

[66] Poněkud zavádějící je totiž také závěr stěžovatele a), že ze snímků z roku 2010, jejichž internetové odkazy uvedl, plyne, že projekt „eStat“, resp. „eGovernment“ (nikoli tedy označení „CZECHPOINT“ – pozn. NSS) byl připravován již od roku 2000. Přehlédne-li NSS nutnou tzv. novinářskou zkratku, nemůže již přehlédnout zjištění učiněná z výše uvedené dokumentace o použití označení „CZECHPOINT“ a jeho variací.

[67] Blíže neodůvodněné jsou rovněž závěry stěžovatele a) týkající se odkazu na vyhlášení veřejné soutěže na logo projektu „CZECHPOINT“, protože z dokumentů založených ve správním spisu plyne, že z výtisku [www.estat.cz/zpravy/novinky/soutez-na-logo-projektu-czechpoint](http://www.estat.cz/zpravy/novinky/soutez-na-logo-projektu-czechpoint) nelze zjistit, že by tuto soutěž dne 18. 8. 2005 vyhlásila stěžovatelka b) nebo jiný státní orgán, neboť návrhy měly být adresovány na e-mail [cervinkova@estat.cz](mailto:cervinkova@estat.cz), adresa Hellichova 458/1, Praha 1 (adresa Ministerstva vnitra je Nad Štolou 3, Praha 7). Zásadní okolností, která ovšem z tohoto dokumentu plyne [a kterou stěžovatel a) opětovně pominul], je bod 4 tohoto vyhlášení, který stanovuje závazky autora: „*Autor vítězného návrhu prohlašuje, že je jediným majitelem práv k logu a zároveň se zavazuje poskytnout občanskému sdružení Becario práva k dílu jako celku i k jeho částem jako vyhradní licenci. Tato vyhradní licence je poskytnuta ke všem druhům použití loga či jeho částí. Vyhradní licence k logu se poskytuje bezúplatně a bez časového omezení. Přihlášením do soutěže souhlasí autor loga se všemi podmínkami.*“ Za zmínku také stojí cena pro vítěze: „*Vyhlášovatel soutěže stanovil jako první cenu za vítězný návrh finanční odměnu ve výši 5000 Kč, která bude předána na slavnostní večeři se spoluautorem projektu Ivanem Langerem a zástupci eStatu.cz.*“ Pro úplnost zbývá dodat, že z dokumentu [www.estat.cz/zpravy/novinky/vybodnoceni](http://www.estat.cz/zpravy/novinky/vybodnoceni) ze dne 13.2. 2006 zmíněného stěžovatelem a) pouze plyne, že avizovaná finanční odměna bude předána Nadaci Plaváček.

[68] Zavádějící je rovněž odkaz stěžovatele a) na dokument [www.designportal.cz/loga-corporate-design/czech-point-nove-logo](http://www.designportal.cz/loga-corporate-design/czech-point-nove-logo)). Je sice pravda, že v tomto dokumentu je v úvodu uvedeno „*Možná jste již před časem zaregistrovali nově vzniklý státní projekt Czech Point [...]*“, na straně druhé je ovšem tento dokument datován autorem Martinem Kaldou dnem 4. 10. 2007 (tedy dlouho po podání přihlášky) a nelze přehlédnout ani odpovědi osob dotazovaných autorem článku. Např. Filip Blažek uvedl: „*Na to, jak amatérsky byla soutěž zprvu vyhlášena, vypadá logo dobře. Na webu www. Estat.cz se lze dočíst, že „„Vyhlášovatel soutěže stanovil jako první cenu za vítězný návrh finanční odměnu ve výši 5000 Kč, která bude předána na slavnostní večeři se spoluautorem projektu Ivanem Langerem a zástupci eStatu.cz.*“ *Vskutku lákavá odměna! Není divu, že si komise žádné logo nevybrala (odkaz na ZIP archiv zamítnutých značek nefunguje). Pokud vím, stávající logo vzešlo až z další soutěže pořádané ministerstvem informatiky [...].* NSS samozřejmě nijak blíže neověřoval správnost citované odpovědi o soutěži pořádané ministerstvem informatiky, to není jeho úlohou. Je však zjevné, že se pravděpodobně

opětovně týká událostí, které nastaly až po dni podání přihlášky a které bez dalšího neprokazují užití označení „CZECHPOINT“ k tomuto dni jakýmkoli státním orgánem.

[69] V neposlední řadě považuje NSS za nezbytné zdůraznit, že stěžovatel a) ve svém rozhodnutí (opakovaně) opomíjí časové hledisko vztahující se k hodnocení sporné otázky ke dni podání přihlášky. Z již výše uvedeného je zjevné, že podle dokladů, které předložila stěžovatelka b), bylo autorem projektu a jeho propagátorem v roce 2005 občanské sdružení Becario, resp. osoby spojené s ODS. Pokud se žalobkyně v dopise z roku 2008 vyjádřila v tom smyslu, že probíhala masivní kampaň týkající se označení „CZECHPOINT“ spojeného s kontaktními místy státní správy, měla zjevně na mysli kampaň, která probíhala až po podání přihlášky pro napadenou ochrannou známku. Tedy v době, kdy byla u moci nová vláda, která zavedla kontaktní místa státní správy nazývajících se „CZECHPOINTy“. Touto kampaní se žalobkyně mj. cítila dotčena na svých právech, neboť označení kontaktních míst bylo téměř shodné s jejím označením a údajně zasahovalo do její činnosti.

[70] Závěr stěžovatele a), že kampaň vedla stěžovatelka b) již od roku 2005, tedy nemá oporu v obsahu spisu a v důkazech provedených ve správním řízení. Stěžovatel a) se v napadeném (ani prvostupňovém rozhodnutí) blíže nezabýval otázkou „přechodu“ vedení propagace, kampaně a příprav projektu, s nímž je spojeno označení „CZECHPOINT“ z občanského sdružení Becario na stěžovatelku b).

[71] V této souvislosti neobstojí ani námitka stěžovatele a), že označení „CZECHPOINT“ bylo v médiích uváděno vždy ve vztahu ke státní správě jako celku, a nikoli k soukromému subjektu „eStat“. To, že se jednalo o projekt určený pro veřejnou správu, vyplývá podle stěžovatele a) i ze samostatného účelu a předmětu projektu. Byť tento projekt vznikl pod záštitou občanského sdružení, byl připravován a mediálně prezentován jako projekt, na jehož základě budoucí vláda vytvoří systém kontaktních míst veřejné správy.

[72] Tuto argumentaci přednesl stěžovatel a) až v kasační stížnosti. Podle rozsudku NSS ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003-58, ovšem platí, že nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemůže být dodatečně zhojen případným podrobnějším rozбором právní problematiky učiněným až v kasační stížnosti. Již proto nemůže být tato námitka důvodná. Pro úplnost lze v této souvislosti také poznamenat, že pojem „CZECHPOINT“ se sice vyskytuje v usnesení vlády ČR ze dne 20. 9. 2006, č. 1085, které bylo vydáno až po podání přihlášky (viz dále), ale ani z tohoto usnesení konkrétně neplyne, zda, kdy a kým bylo dříve užíváno.

[73] Pro úplnost lze také ve shodě s městským soudem připomenout, že sám stěžovatel a) ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že stěžovatelka b) se stala držitelem domény „czechpoint.cz“ až v roce 2007, tedy rok po podání přihlášky napadené ochranné známky. Skutečnost, že žalobkyně je držitelkou doménového jména „czechpoint101.com“, které bylo vytvořeno dne 5. 8. 2003, již od začátku roku 2005, nebyla zpochybňována (viz bod 51 napadeného rozsudku).

[74] K námitce ohledně nevěrného agenta NSS konstatuje, že s tímto pojmem a problematikou s tím související městský soud pracoval v bodech 45 až 47 napadeného rozsudku. Jednalo se pouze o obecný a široký úvod k dané problematice. Ačkoli z něj městský soud následně nevyvozoval žádné konkrétní závěry, nelze z toho bez dalšího usuzovat na nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Podstatné je, že z rozsudku městského soudu je zřejmé, jakým způsobem soud rozhodl a jaké konkrétní závěry v projednávané věci učinil. Napadený rozsudek tedy NSS nepovažuje v žádném ohledu za nepřezkoumatelný.

pokračování

[75] NSS se konečně ztotožňuje s městským soudem také v tom, že stěžovatel a) prohlásil jako neplatnou ochrannou známku žalobkyně pro všechny výrobky a služby, aniž takový postup blíže odůvodnil. Pokud nyní stěžovatel a) uvádí, že výrobky a služby nebylo potřeba jednotlivě konkretizovat, neboť poskytované služby se shodují se službami, které stěžovatelka b) užívá v souvislosti s označením „CZECHPOINT“, měl tento závěr stěžovatel a) uvést již ve svém rozhodnutí. Nedostatek odůvodnění rozhodnutí správního orgánu nelze dohánět až v následném soudním řízení (viz např. rozsudky NSS ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003-58, či ze dne 18. 2. 2020, čj. 10 Azs 404/2019-41). Konkretizovat, pro jaké konkrétní služby a výrobky je ochranná známka zneplatněna, je důležité z toho důvodu, aby bylo učiněno zadost zásadě přiměřenosti a minimalizace zásahu veřejné správy do práv jednotlivce. Není proto potřeba, aby tento konkrétní požadavek byl výslovně uveden v zákoně.

[76] Z výše uvedeného je zjevné, že stěžovatel a) jednostranně a nekriticky převzal argumentaci stěžovatelky b), nijak se nezabýval rozpory mezi jejími tvrzeními a důkazy, které předložila, jak je výše rozvedeno. NSS se ztotožňuje se závěrem městského soudu, že v projednávané věci nelze za daného stavu bez dalšího dovodit, že přihlášku napadené ochranné známky nepodala žalobkyně v dobré víře. Stěžovatelka b), která k prokázání této skutečnosti nese důkazní břemeno, dosud neprokázala (resp. jinak to nevyšlo najevo), že žalobkyně věděla nebo při vynaložení obvyklé míry opatrnosti a s ohledem na všechny okolnosti případu měla v době podání přihlášky vědět o existenci označení užívaného stěžovatelkou b) (viz bod 41 napadeného rozsudku).

[77] Dosud zejména není objasněno, kdy kampaň spojená s označením kontaktních míst jako „CZECH POINTy“ v režii stěžovatelky b) vůbec začala (nebo zda na ni „přešla“), v jakém rozsahu a jakým způsobem. Tato skutečnost je přitom pro posouzení věci zásadní, protože její zodpovězení může přinést také odpověď, zda jsou z hlediska hodnocení dobré víry žalobkyně splněna hned první dvě kritéria uvedená v rozsudku NSS ze dne 30. 4. 2008, čj. 1 As 3/2008-195, tj. (1) jestli žalobkyně (přihlašovatelka) věděla nebo vzhledem k okolnostem měla vědět o existenci ochranné známky namítatele, (2) zda přihlášením ochranné známky byl namítatel dotčen na svých právech. S ohledem na argumentaci stěžovatele a) je nutné opětovně zdůraznit, že pro posouzení těchto hledisek jsou pak relevantní pouze skutečnosti, které nastaly před podáním přihlášky, nikoli po podání přihlášky (rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2014, čj. 7 As 151/2012-64). Na posledně uvedeném závěru nic nemění ani odkaz stěžovatele a) na usnesení Soudního dvora ze dne 5. 10. 2004 ve věci *Alcon Inc.*, C-192/03 P, podle jehož závěru. „krom toho mohl Soud, aniž se dopustil rozpornosti v odůvodnění nebo nesprávného právního posouzení, vzít v úvahu ty skutečnosti, které, ač následovaly po datu podání přihlášky ochranné známky, umožnily učinit závěry o dané situaci ke tomuto datu (obdobně viz usnesení ze dne 27. ledna 2004, *La Mer Technology*, C-259/02, Recueil, s. I-1159, bod 31)“. NSS nezpochybňuje, že stěžovatel a) mohl při svém rozhodování zohlednit rovněž skutečnosti, které nastaly po dni podání přihlášky, ale v projednávané věci se o případ popsany v citovaném rozsudku Soudního dvora nejedná. Z výše uvedeného je totiž zřejmé, že stěžovatel a), ačkoli neměl dostatečně zjištěn skutkový stav ohledně historie používání sporného označení, své závěry jednostranně postavil prakticky téměř výlučně na skutečnosti, že žalobkyně se po zápisu své ochranné známky bránila proti používání tohoto označení stěžovatelkou b). Tuto obranu jí ovšem bez dalšího (tj. bez zjištění dalších rozhodných skutečností, které by prokazovaly nedostatek dobré víry žalobkyně ke dni podání přihlášky) nelze klást k tíži. V obecné rovině se jedná jen o přirozený postup při obraně tvrzených práv. Stejně tak nelze dovozovat nedostatek dobré víry na straně žalobkyně např. jen ze skutečností, které nastaly po podání přihlášky, aniž o nich žalobkyně vůbec k uvedenému dni mohla vědět – např. změna právní úpravy, která do právního řádu zavedla označení „CZECHPOINT“; existenci (ne)dobré víry je nutno posuzovat komplexně na základě všech zjištěných skutečností. NSS v této souvislosti ovšem zdůrazňuje, že s ohledem

na skutkový stav věci, který stěžovatel a) zjistil nedostatečně, nemůže soud v tomto rozsudku blíže hodnotit otázku existence (ne)dobré víry žalobkyně a v tomto směru ani žádné závěry nepředjímá.

[78] V dalším řízení bude proto muset stěžovatel a) doplnit skutková zjištění ohledně otázky, zda v době podání přihlášky bylo označení „CZECHPOINT“ skutečně známo veřejnosti, která si ho spojovala s kontaktními místy státní správy. NSS podotýká, že sice není sporné, že v dané době označení „CZECHPOINT“ existovalo (viz shrnutí podkladů pro rozhodnutí na stranách 4 a 5 napadeného rozsudku), jen je nezbytné pečlivě posoudit, zda o tomto označení věděla i široká veřejnost a zda právo na toto označení svědčilo stěžovatelce b), popř. na ni nějakým způsobem „přešlo“. Svědci, kteří do problematiky elektronizace státní správy byli zainteresováni, totiž v žádném případě nehovořili o tom, že by označení „CZECHPOINT“ bylo veřejně známé. O tomto označení měli svědci sice povědomí, ale je třeba zdůraznit, že se jednalo o osoby, které této problematice z povahy svého zaměstnání věnovaly zvláštní pozornost.

[79] Na základě uvedeného zjištění stěžovatel a) dále posoudí všechny relevantní okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch dobré víry žalobkyně, a to i v jejich vzájemných souvislostech. Vezme v úvahu to, zda označení „CZECHPOINT“ mohlo být známo žalobkyni, jejímž jednatelem je cizinec, od kdy na trhu působí žalobkyně a při své činnosti používá označení „CZECH POINT“. Zohlední, že přihláška ochranné známky byla podána den po konání konference internetové státní správy v dubnu 2006, a současně posoudí, zda žalobkyni vůbec mohly být informace o této konferenci známy, od kdy a kdo začal používat označení „CZECHPOINT“ a další rozhodné skutečnosti, které plynou z již výše uvedeného. Stěžovatel a) se přitom bude muset vypořádat se všemi okolnostmi, které v řízení vyjdou najevo, bude je muset hodnotit jednotlivě i v jejich souhrnu, a nikoliv jen ve prospěch jednoho z účastníků řízení – stěžovatelky b). V této souvislosti je rovněž nutné podotknout, že v původním řízení se stěžovatel a) dostatečně nezabýval ani otázkou, od kdy žalobkyně působí na trhu, jakým způsobem a pod jakým označením se prezentuje.

[80] NSS na závěr opětovně zdůrazňuje, že na nedobrou víru nelze automaticky usuzovat jen ze skutečností, které nastaly po podání přihlášky ochranné známky (viz judikatura výše). Stěžovatel a) proto nebude moci jako skutečnost svědčící v neprospěch žalobkyně brát bez dalšího v úvahu to, že žalobkyně vyzvala v roce 2008 stěžovatelku b), aby se zdržela zasahování do jejích práv, neboť stěžovatelka b) užívala označení „CZECHPOINT“ pro kontaktní místa státní správy. Žalobkyně pouze uplatňovala svá tvrzená práva (jinou otázkou samozřejmě je, zda jí tato práva přísluší, či nikoli). Tento postup jí nelze automaticky klást k tíži.

## VI. Závěr a náklady řízení

[81] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnosti stěžovatelů nejsou důvodné, a proto je v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[82] Stěžovatelé neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Úspěšná byla naopak žalobkyně, a proto jí náleží právo na náhradu nákladů řízení.

[83] V řízení o kasační stížnosti byla žalobkyně zastoupena advokátem. Náklady řízení žalobkyně o kasačních stížnostech stěžovatelů spočívaly v odměně a náhradě hotových výdajů advokáta. Advokát provedl ve věci dva úkony právní služby spočívající v podání vyjádření k dvěma kasačním stížnostem, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních

pokračování

služeb (advokátní tarif). Za jeden úkon právní služby advokátovi náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Zástupce žalobkyně je plátcem DPH, uvedená částka se proto zvyšuje na 4 114 Kč. Každý ze stěžovatelů je proto povinen zaplatit žalobkyni částku 4 114 Kč k rukám zástupce žalobkyně, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

**P o u č e n í:** Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 22. ledna 2021

L. S.

Ondřej Mrákota v. r.  
předseda senátu